

Димитъръ Н. Паничковъ¹⁾ (1810 — 1909), отъ Калоферъ ученикъ на Неофитъ Бозвели, шивачъ на хамбара въ Цариградъ, участникъ въ черковнитѣ борби, печаталъ „Български книжки“, подпомагалъ доброволцитѣ въ четата на Раковски въ Бѣлградъ, после емигрантъ въ Браила (1864), печаталъ в. „Дунавска зора“ (1867), „Дума“ на Ботйова, разказва за четата въ 1864 г.: „Той, Ботйовъ се запозна съ Левски въ Букурещъ и имаха често кореспонденции. Левски, ние го наричахме тогава Дякончето, защото въ 1864 година комай тръгна да пообикалятъ Балкана съ х. Димитра, Ст. Караджа, Н. Страджата, Даскалъ Б. Запряновъ; тогава Дякончето младо не можа да върви бързо съ тѣхъ, но Страджата го подкрепяше; но като го валѣ четири дни дъждъ по Петровденъ по Балкана, то се разболѣ, но не се отчая; но Страджата се разболѣ, и като го бѣха поставили на караулъ въ Балкана, тамъ го втресло, той си хвърля пушката и отива непознатъ въ Търново; тамъ той взема една лира отъ даскалъ Костаки Ивановъ и пристигна при менъ въ Браила; подиръ месець пристигнаха и другитѣ: х. Димитъръ, Ст. Караджа, Д. Пехливана, Дишлията, Запряновъ и други“.²⁾

¹⁾ Хр. Ботйовъ, Съчинения. Томъ втори. Подъ редакцията на Мих. Димитровъ. София, 1940. Стр. 322.

²⁾ Ив. К. Стойчевъ, Кой е Вазовиятъ герой